

forelagde Toldloven, maa man sige, at det tegner til, at der paa Grundlag af dette vil kunne stables en bedre og retfærdigere Fordeling af Skattebyrden her i Landet.

Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem for Odder (Veth-Espensen), som er — det tror jeg at kunne sige — det eneste Medlem her i Salen, der har sældet en Fordømmelsesdom over Toldkommissionens Arbejde. Alle andre Medlemmer, fra hvilket Standpunkt de end ere gaaede ud, have indrømmet, at dette Arbejde har sin Fortjeneste, ja, flere have endogsaa udtalt sig i stærkt rosende Ytringer derom. Men for det ærede Medlem var det intet som helst værd, ja, mindre end intet. Jeg har nu ikke lyst til i Enkelthederne at imødegaa det ærede Medlem, thi det forekommer mig unægtelig, at adskilligt af det, han har udtalt, var saa overdrevent, at det vil være andre ærede Medlemmer meget let selv at kontrollere det, og dernæst er det ogsaa blevet saa udførlig imødegaaet fra forskellige Sider, under den Forhandling, der har fundet Sted, siden han talte, at jeg ogsaa af den Grund kan spare mig for en videregaaende Omtale. Men der er et Par Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlems Side, som jeg ikke kan undlade at tage op. Hans Hovedbetragtning var den, at det, det gjaldt om ved en Toldreform, var at stable lige Ret for de forskellige Erhverv. Denne lige Ret troede det ærede Medlem at kunne tilvejebringe paa en rent mekanisk Maade. Naar en Industri skulde have en vis Toldbeskyttelse paa saa og saa mange Procent, skulde Landbruget have en lignende; saa havde man Rigeretten; saa var der Balance! Det er, forekommer det mig, aldeles øjensynligt, at denne Betragtning ikke slaar til. Man maa dog skelne mellem Virksomheder, der kunne beskyttes, og Virksomheder, der ikke kunne beskyttes. Alle de Virksomheder, der have et stort Overflud af Udførsel, kunne ikke beskyttes. Svenskerne, i alt Fald deres Lovgivningsmagt, ere blevne et af de mest beskyttelsesvenlige Folk, men se om Svenskerne have været saa naive, at de have troet, at kunne gennem Beskyttelse saa højere Pris for den Artikel, som er den vigtigste af alle for det økonomiske Liv i Sverige, nemlig for Træet, der er i lige saa høj Grad en Hovedartikel for Sverige, som Smørret er det her? Se om de i Sverige have sat en højere Told paa raat forarbejdet Træ! Den stærkt protektionistiske svenske Toldlov møder her med Toldfrihed! Og hvorfor? Selvfølgelig fordi de indse, at om de saa forøgede Tolden med 100 pCt. af Værdien af deres Træ, saa blev det ikke en Dre dyrere, da det er en

stor Udførselsartikel. Naturligvis kan den „lige Ret“ tilvejebringes paa en anden Maade, nemlig ved at rase til Grunden af Beskyttelse. Men om den Slags Tankeeksperimentter behøver man ikke at tale længe, og det ærede Medlem er lige saa klar paa, som alle andre Medlemmer her i Salen, at det kan der ikke være Tale om. Nej, det eneste praktiske, der er at gøre, er at søge at nedbringe Beskyttelsen saa meget, som man kan forsvare og gennemføre, og det er dette, som Toldkommissionens Mindretal har forsøgt at gøre — ikke i saa høj Grad, som man kunde anse for ønskeligt, men saa meget, som man har anset for nødvendigt. — Det ærede Medlem talte saa meget om Blomster. Jeg kan berolige ham med at henvise ham til en Række Bemærkninger, der ere fremkomne fra Gartnere, netop da de fik at vide, hvorledes Toldkommissionen havde ansat deres Told. Gartnerne bemærkede da, at Tolden efter deres Støn var fuldstændig forfæret, da der aldeles ikke var Tale om, at de med en saadan Told kunde fremskaffe de Roser, der nu indføres fra Italien; saa maatte Tolden være meget højere, omtrent dobbelt saa stor. Jeg skal ikke nægte, at denne Bemærkning fra Gartnerens Side virkede paa mig, men paa en Maade, som maaske ikke var den tilsigtede, idet jeg sluttede, at saa var det jo ganske fornuftigt, at Tolden ansattes saaledes; saa naaede vi det, vi vilde: en finansiel Toldstats, der ikke fremelskede her i Landet nogen ny og mindre sund Virksomhed. Det ærede Medlem præterenderede helt igennem at være en Praktikus over alle os andre, som vare mere eller mindre Teoretikere, og som Praktiker saa han saa ned paa alle disse teoretiske Hjerne-spind, som vi andre mødte op med. Som det saa tit gaar med Folk, der i høj Grad rose sig af praktisk Sans, gif det imidlertid ogsaa det ærede Medlem. Det hænder somme Tider i Livet, at slige Folk maaske ere de allermest haardkogte Teoretikere, og at deres Teorier ere af den Bestaffenhed, at de saa Haarene til at rejse sig paa Hovedet af de Folk, som se en Smule praktisk paa Tingene. Naar han opstillede en saadan Teori — det er ikke første Gang, han har gjort det — som at Beskyttelsen er en Skat paa Kapitalen, saa opgiver i hvert Fald jeg at forstaa ham. Vil det ærede Medlem se paa den Mand, der her i Salen ganske særlig staar som Repræsentant for den toldbeskyttede Industri, det ærede Medlem for Horsens (Wulff) — jeg tør vel antage, at han er disse Virksomheders særlige Repræsentant her —, saa vil det ærede Medlem kunne se, hvis han ikke kan se det paa anden